

eina dós

- Vit vóru greið yvir, at vit vóru uppi ímóti einum risa, og at tað ikki var nokk at vera skjótari enn hann. Vit máttu vera nógv snildari, sigur Bjarni Askham Bjarnason

originalt. Tí bleiv tað til Kall-kalendaran í sendingini Ódnin, har fólk millum annað kundu luttaka í eini spurnarkapping, har James so handaði vinningarnir á torginum í SMS dagin eftir, greiðir Henny frá. Seinni skipaði Kall fyri enn eini kapping, har fólk sendu privatmyndir inn, og vinnandi myndirnar síðani vóru prentaðar á talutíðarkortini.

– Eitt er at gera eitt nýskapandi lýsingaráttak. Men tað má ongantíð blíva so øðrvísi, at fólk ikki kenna seg aftur í tí. Tað stuttliga við myndakappingini var jú, at fólk sóu seg sjálvan ella onkran, tey kendu, aftur á kortunum. Slíkt kanst tú neyvan gera aðrastaðni, men í Føroyum kanst tú, so sjálvandi var tað ein møguleiki, sum skuldi brúkast, sigur Henny

Hvør av øðrum ...

Samstarvið millum Kall,

SMS og Rás2 var uttan iva eitt tað mest vælskipaða dømi uppá “co-branding”, vit hava sæð í Føroyum. Co-branding gongur í stuttum út uppá, at fleiri fyrirkur ella merki fáa gagn av tí uppmærksmi, hvør av teimum megna at skapa.

– Við at flætta tiltøkini í SMS og sendingina í Rás2 saman við “Frælsi í Dós” miðaðu vit sjálvandi ímóti at fáa so nógv SMS kundar og Rás2 lurtaar, sum gjørligt, til eisini at gerast Kall-kundar. Júst hetta samstarvið var ætlað rættliga tíðiliga í lýsingarherferðini, men co-branding tankin letur beinanvegin upp fyri eini ørgrynna av øðrum møguleikum, tú als ikki gevur tær far um í byrjanini, sigur Bjarni og avdúkar samstundis, at næstu ferð tú fert í Havnar Bio, átti tú at hugt nærri at pop-korn pakkanum ...

Saman við Kall vóru tað teir trýggir, Bogi Henriksen, Hogni Rasmussen og Ingi Rasmussen á lýsingarfyrirkuni Sansir, sum fingi hugskotið til “Frælsi í dós”

Ikki skrottað enn

Men um útgangsstøði fyri “Frælsi í Dós” áttakinum var, at tey ungu ikki hyggja í sjónvarp, hvussu ber tað so til, at vit júst nú nettupp síggja Frælsi-lýsingar á sjónvarpsskíggjanum?

– Tí tú lærir av tínum royndum allatíðina. Úrslitið av kanninum av sjón-

varpsvanunum hjá teimum ungu hevur víst seg ikki at vera so eintýtt, sum vit fyrst hildu. Hóast tey ungu ikki beinleiðis sita niðri og hyggja at Degi og Viku ella Læknin hevur orðið, so er familjan sum oftast savnað hesa tíðina á kvøldinum. Og alt bendir á, at tey ungu ikki so sjáldan kveita at lýs-

ingunum, tá sjónvarpið allíkavæl er frá, sigur Bjarni, sum ikki dylur yvir, at “Frælsi í Dós” áttið higartil hevur eydnast betri enn nakar tordi at vænta.

– Men fyrri tað eru allar súður ikki syftar. At skaffa so nógv Frælsi-kundar, sum gjørligt, var bara fyrsta stigið á leiðini. Stóra av-

bjóðingin liggur í at tryggja sær, at teir verða verandi Frælsi-kundar. Um vit framhaldandi fara at brúka dósina at halda uppá teir er óvist, men hon er ikki skrottað enn. Hvør veit, kanska var meir í henni enn vit hildu ... , grunar stjórin á Kalli.